

Söz

– GürhanGürses · 13 Aralık 2014

- Merhaba, dedim ona, uğruna uyuyamadığıma, direkt anlattım meramımı.
- Bir rüya gördüm dün gece.
- Hayırdır inşallah, dedi heyecanla.
- Hayır olsun. dedim. ' Aç kulağını da iyi dinle!'
- Peki, dedi masumca.

-Bir yanımda sen vardın ve sen gülmeyi temsil ediyordun. Sana bakınca güneş karanlık geliyordu bana. Aydınlık bakışın içimi ısıtıyordu. Gülüyordum durmadan. Mutlu oluyordum doyasıya. Çiçeklerle bezenmişti yeryüzü.Yemyeşildi ruy-ı zemin, rengarenkti üzeri çimlerin. Gökyüzü pürüzsüz bir maviye boyanmıştı. Kuşlar yekavaz cıvıldaşıp uçuyordu yek ahenkle. Şiirsel bir tablo vardı temaşa ettiğim gözlerinin ta içinde. Sesin - Allah'ım- o nasıl bir nağmedir ki içimi oynatıyor her duyduğumda! Saza da gerek yok söze de, işveye de cilveye de, çifte telliye de...

- Bak sen! dedi dudağını bükerek.' Ben neymişim de haberim yokmuş!' Sus işareti yaptım parmağımı dudaklarıma götürerek:
- Sen bende cennetsin bilmiyor musun, dedim. 'Gözyaşların ab-ı kevser değil mi? Saçların tuba ağacının dalları, boyun huriler gibi, ağızından saçılan inciler kutsalım değil mi? İrem bağının en güzel çiçeği sen değil misin bana? En tatlı yemişlerin lezzeti, en tatlı içkilerin tadı, gözlerimin haz ettiği, ruhumun görünce kanatlandığı sen değil misin? Sevmeye bahanemsin.'

- Sen şair olmuşsun ban ama ben seni şair edecek kadar da güzel değilim ki! Tip tip baktım ona, sana sen bile hakaret edemezsin gibi bir bakıştı bu. Çünkü sevdiğimsin ve sevdiğim kusursuzdur bende diye bir mesaj gönderdim gözlerimle. Anlamıştır sanırım.

- Varlığınla var olan bu can yokluğunla turab olmaz mı sanırsın? Bir kaçamak nazarın dahi yerle bir ederken kalp konağımı, düşünemiyorum bile, o konağın misafiri olan sen bir gün girersen o konağa ne olur acaba bu can? Bir şerare düşürdün ki cana onu yangına çevirmek için bir nefesin yeter değil de nedir? Sen zannetmez misin ki bu can yaşamak için seni bahane eder?

- Bir şey diyemiyorum, dersem cehaletim ortaya çıkar. O kadar güzel şeyler söylüyorsun ki o kadar olur! Hoşuna gidiyordu söylediklerim. Belli ediyordu bunu ve ben o mutlu olunca daha mutlu oluyordum.
- Ah be güzelim! Rüyanın senli kısmı bu kadar muhteşemken senli olmayan diğer kısmı bir o kadar cehennemdi.

- Ne vardı ki bensiz kısmında rüyanın? dedi umarsız ve lakayt bir şekilde. Amacı beni kızdırmaktı belki de, belki de bu kadar güzel sözden sonra birazcık da olsa şımarmaktı.

- Diğer yanda yokluğun vardı ve yokluğun ölmeyi temsil ediyordu. Her aydınlığın içinde bir karanlık olduğu gibi her karanlığın içinde de bir aydınlık saklıdır. Her iki durumda da sen varsın ama! Aydınlığın içindeki karanlık yokluğun, karanlığın içindeki aydınlık ise varlığıdır dedim. Bu söz üzerine sanki daha bir sevdi beni, öyle anladım gözlerine bakarken.

- Nasıl, anlayamadım? dedi anlamazlıktan gelir gibi hafiften bir tebessüm eşliğinde.

- Sen bende değilsen cehennem kesiliyorum hemen. Dünyadaki bütün ateşleri topla getir üst üste koy. Yokluđunun bende ateşinin karşısında sadece tatlı bir esinti olur. İçim cehennemün üssü, korların en kuru, lavların en lavı...Anla lafı; sensizlikten daha yakıcı ve daha acı bir şey yok bana! Denizler ateşten daha ateş oluyor akıyor üzerime, dağlar yanardağdan daha yanardağ oluyor lavlarını salıyor üstüme, gökyüzü ateşten daha ateş olup düşüyor üstüme, yeryüzü nardan daha nar kızarıyor yakıyor beni. Anlayacağın yokluğunda tam tekmil yanıyorum. Mecazen yanıyorum, sahiden yanıyorum.

- Yakarım seni! dedi şakacıktan.

- Sen beni yanmaz mı biliyorsun? Dilin çakmak çakmak be sevgili! Sözlerim zaten galon galon benzin olmuş. Konuşup da havaya mı uçuracaksın beni! Çakan el sen olduktan sonra canım sana kav değil de nedir? Ruhum zaten sana ezeli tav... Yak beni, külün olayım.

- Kül olma bana sakın! Savrulur gidersen en ufak rüzgarda avuçlarımın içinde. Oysa ben gitmeni değil bende kalmanı istiyorum. dedi güzelce. Böyle deyince onu daha da sevdim içimden.

- Bunları niye anlattım sana biliyor musun? dedim yanıt beklemeden hem de ukala ukala. 'Eđer bir gün gidersen benden; cennetimi de alıp gitmiş ve bana dipsiz bir cehennem hediye etmiş olursun. Bu yüzden ne sen benden git, ne de ben senden gideyim.' Gözlerime baktı, gözlerine baktım. Son sözümü söyledim:

- Söz mü?

- Söz! dedi.